

N:o 238.

Af herr **P. P. Waldenström**, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående lån af statsmedel för beredande af tillfälle för arbetare att på landsbygden förvärfa egna hem.

Då den proposition, som Kungl. Maj:t afämnat till Riksdagen angående lån af statsmedel åt arbetare för att bereda dem tillfälle att bilda egna hem i åtskilliga, ej oviktiga delar afviker från den s. k. Egnahemskommitténs förslag, i vissa punkter kanske till fördel, i andra punkter säkerligen, efter mitt förmenande, till nackdel;

då det under sådana förhållanden kan vara af vikt, att Riksdagen blir satt i tillfälle att pröfva bägge förslagen, för att välja det bästa, eller för att ur det ena och det andra uttaga delar, som till äfventyrs låta förena sig till ett helt, bättre än någotdera af förslagen, så tillåter jag mig hemställa,

att Riksdagen med afslag å Kungl. Maj:ts proposition n:o 92, i hvad den afviker från Egnahemskommitténs förslag, må antaga, hvad nämnda kommitté föreslagit.

Då Egnahemskommitténs betänkande är utdeladt bland Riksdagens ledamöter, torde det vara onödigt att belasta riksdagstrycket med att här återgifva dess förslag.

Stockholm den 22 mars 1904.

P. Waldenström.

N:o 239.

Af herr **G. M. Sandin**, om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående delning af kronoegendomar i lotter, lämpliga att försäljas till arbetare, hvilka önska bilda egna hem.

Vid 1889 och 1890 års riksdagar motionerade herr Erikson i Myckelgård angående åläggande för kungl. domänstyrelsen att underlätta bildandet af egna hem för arbetare. Med hänsyn därtill att Kungl. Maj:t redan ägde rättighet att försälja egendomar, hvars arrendesumma icke öfverstege ett visst af Riksdagen fastställt belopp, fann sig statsutskottet böra afstyrka motionen. Mot statsutskottets afstyrkande utlåtande reserverade sig herr Hans Andersson på sätt som följer:

»Om det också, såsom utskottet omförmäler, ett par tre gånger händt, att Kungl. Maj:t på domänstyrelsens underdåniga framställningar medgifvit försäljning i mindre delar af redan försålda kronoegendomar, så utsluta dessa få fall icke sannolikheten af att långt flera af dem skulle med större fördel för såväl staten som spekulanterna kunnat i mindre bruksdelar afyttras, därest vederbörande domäntjänstemän haft *skyldighet* och icke blott rättighet se till, om egendomarne i hänseende till läge och areal medgifvit och lämpat sig för delning i två eller flera delar. Att så ej alltid skett framgår af exempel, som motionären meddelat utskottet, hvari han bland annat anför följande: »Med anledning af en min motion n:o 47 får jag påpeka, att under 1889 såldes för statens räkning furirsbostället Tossberg i Mattmars socken af Jämtlands län om $1\frac{1}{2}$ tunnland eller $\frac{1}{4}$ mantal skatte, hvars odlade ägor ligga på tre olika ställen, hvilket gjort det mycket lämpligt för försäljning i 3 delar om $\frac{1}{12}$ mantal vardera, och är jag förvissad därom, att, om så skett, staten erhållit i stället för 5,000 kronor minst 9,000 kronor, hvarförutom 3 familjer fått eget hem i stället för en.

Bih. till Riksd. Prot. 1904. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 109 Häft. (N:o 239.) 1